

Σ. Πήλικας, 1851, καθηγητής τοῦ Ποινικοῦ Δικαίου, Π. Ἀργυρόπουλος, 1852, καθηγητής τῆς Νομικῆς, Ν. Κωστής, 1853, καθηγητής τῆς Ἱατρικῆς, Κ. Κοντογόννης, 1854, καθηγητής τῆς Θεολογίας, Ἰωάννης Ὀλύμπιος, 1855, καθηγητής τῆς Χειρουργικῆς, Κ. Ἀσώπιος, 1856, καθηγητής τῆς Φιλολογίας, Φ. Ἰωάννου, 1857, καθηγητής τῆς Φιλοσοφίας, Δ. Στρούμπος, 1858, καθηγητής τῆς Φυσικῆς, Β. Οἰκονομίδης, 1859, καθηγητής τῆς Νομικῆς, Α. Πάλλης, 1860, καθηγητής τῆς Ἱατρικῆς, Κ. Ἀσώπιος, 1861, καθηγητής τῆς Φιλολογίας, Π. Παππαρηγόπουλος, 1862, καθηγητής τῆς Νομικῆς, Κ. Φρεαρίτης, 1863, καθηγητής τῆς Νομικῆς, Ἡρ. Μητσόπουλος, 1864, καθηγητής τῆς Ζωολογίας, Μ. Βενιζέλος, 1865, καθηγητής τῆς Μαιευτικῆς, Ἀλέξ. Ρ. Ῥαγκαβῆς, 1866, καθηγητής τῆς Ἀρχαιολογίας (περὶ τὰ μέσα τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους διωρίσθη πρεσβευτής, καὶ ἀνέλαβε τὰ τῆς πρυτανείας ὁ ἀντιπρύτανης Μ. Βενιζέλος), Θ. Ὀρφανίδης, 1867, καθηγητής τῆς Βοτανικῆς, Γ. Ῥάλλης, 1868, καθηγητής τῆς Νομικῆς, Π. Καλλιγᾶς, 1869, καθηγητής τῆς Νομικῆς, Κ. Βουδάκης, 1870, καθηγητής τῆς Φυσιολογίας, Εὐθ. Καστόρης, 1871, καθηγητής τῆς Λατινικῆς Φιλολογίας, Κ. Παππαρηγόπουλος, 1872, καθηγητής τῆς Ἱστορίας, Γ. Μακκῆς, 1873, καθηγητής τῆς Ἱατρικῆς, Π. Ῥομπότης, 1874, καθηγητής τῆς Θεολογίας. (Ἀπεβίωσε κατὰ τὰ μέσα τῆς πρυτανείας του). Ἐμ. Κόκκινος, 1875, καθηγητής τῆς Νομικῆς, Ἰω. Παπαδάκης, 1876, καθηγητής τῆς Ἀστρονομίας. (Ἀπεβίωσε κατὰ τὰς ἀρχὰς τῆς πρυτανείας του). Ἀνδρ. Ἀναγνωστάκης, 1877, καθηγητής τῆς Ἱατρικῆς, Ν. Μ. Δαμαλάς, 1878, καθηγητής τῆς Θεολογίας, Θ. Ἀρεταῖος, 1879, καθηγητής τῆς Ἱατρικῆς, Β. Λάκων, 1880, καθηγητής τῶν Μαθηματικῶν, Ν. Δαμασκηνός, 1881, καθηγητής τῆς Νομικῆς, Π. Γ. Κυριακός, 1882, καθηγητής τῆς Ἱατρικῆς, Μ. Βενιζέλος, 1883, καθηγητής τῆς Μαιευτικῆς, Κ. Ν. Κωστής, 1884, καθηγητής τῆς Νομικῆς, Κ. Π. Δηλιγιάννης 1885, κα-

θηγητής τῆς Ἱατρικῆς, Γεώργιος Καραμῆτσας 1886, καθηγητής τῆς Ἀστυκλινικῆς καὶ τῆς εἰδικῆς νοσολογίας.

Ἀθῆναις Ἰανουάριος 1887.

ΕΣΣΗΝ.

ΤΟ ΚΥΠΑΡΙΣΣΙ.

Πόσο καλὸ 'ναὶ τὸ δενδρί που σ' ἐρημιὰ φουντώνει
Κι' ἰσκιὰδὰ μὲ τὰ φύλλα του τὸ καλοκαίρ' ἀπλώνει
"Ὅποιος διαβάτης ἀπὸ 'καὶ περάσει θ' ἀκουσθήσῃ
Καὶ ἀπὸ κάτω στὸ δενδρί τὰ μάτια του θὰ κλείσῃ
Θάχῃ γλυκὸ νανούρισμα χίλιων πουλιῶν τραγοῦδι
Θὰ τοῦ χάριση εὐωδίᾳ κάθε λογῆς λουλουδι
Τὴν κεφαλὴ του μαλακὸ ἀγέρι θὰ φιλήσῃ. . . .
Μὰ ποῦς μπορεῖ νὰ κοιμηθῇ σιμὰ στὸ κυπαρίσσι;
Πάνω σὲ κρύα μνήματα λυπητερὰ φουντώνει
Θανάτου μύνημα πικρὸ, σκληρὰ μᾶς φανερώνει
Πῶς θάλθῃ ὥρα καὶ στιγμή τοῦ ἡ ζωῇ θι σβύσῃ
Καὶ θὰ φουντώσῃ ἀπάνω μας αὐτὸ τὸ κυπαρίσσι!
Γιατὶ νὰ εἶσαι συντροφιά κάθε νεκροῦ καὶ μένο
Δενδρί; σὸ στέκεσαι 'ψηλὸ, 'ψηλὸ καμαρωμένο
Ζωὴ καὶ νιάτα μαρτυρεῖ τὸ τόσο σου καμάρι,
τέτοιο λεβέντη σύντροφος ὁ τάφος μος νὰ πάρῃ;
Νὰ ἀκουσθοῦν ἡ βίξαις σου 'στὰ κόκκαλα τὰ κρύα
'νάχῃς κλειστὰ τὰ νιάτα σου εἰς τὰ νεκροταφεῖα;
'εἰς κυπαρίσσι μου ἐγὼ, ἐγὼ σὺν ἀποθάνω
δὲν θέλω εἰς τὴν τάφον μου νὰ στέκει' ἀπὸ 'πάνω.
Καὶ θὰ ζηλεύω νὰ θωρῶ 'ψηλὰ νὰ καμαρώνῃ
τέτοιο δενδρί, καὶ χαμηλὰ νὰν' ἡ 'δική μου σκοτῇ.
'Ετιὰ μονάχα, ἤθελα, νὰ σκόδῃ μὲ τ' ἀγέρι
'λίγη δροσὰ 'στὸ μνήμα μου τὸ σκοτεινὸ νὰ φέρῃ

ΚΥΚΝΟΣ.

Περιπέτεια διδασκάλου ἢ τὰ ἦθη τῶν κατοίκων τῆς Θεσσαλίας.

Μηνὶ Σεπτεμβρίῳ τοῦ 1885 ἀνῆλθον εἰς τὴν κωμόπολιν Μ. εἰς τὴν πρὸ μικροῦ εἶχον διορισθῇ διδασκαλός. Περὶ τῶν κατοίκων τῆς κώμης ταύτης ἔτρεφον τὰς λαμπροτέρας ἐδέας πρότερον, ἀφ' ἧς ἐποχῆς ἀνέγων τούς ἄθλους αὐτῆς ἐν τῷ ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας ἀγῶνι, ὃν διεξήγαγον πρὸς ἀπίσπισιν τυραννικοῦ ζυ-